

Ξέσπασμα

ξέσπασμα, το, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. ξεσπώ + κατάλ. -μα], το ξέσπασμα. **1.** η απότομη και βίαιη εκδήλωση: «το ξέσπασμα του τάδε με βρισιές και φωνές εναντίον του προέδρου, μας άφησε όλους άναυδους || το ξέσπασμα της καταιγίδας προκάλεσε πολλές καταστροφές || το ξέσπασμα του πολέμου βρήκε τη χώρα άνέτοιμη». **2.** η απότομη και ορμητική εξωτερίκευση των συναισθημάτων κάποιου: «το ξέσπασμα του τάδε στα γέλια, άλλαξε όλη την ατμόσφαιρα της συνεδρίασης || το ξέσπασμα του θυμού του προς στιγμή μας τρομοκράτησε». **3.** η εκτόνωση του θυμού μας σε άτομο ανεύθυνο, αθώο: «είχε ένα άστοχο ξεθύμασμα σ' έναν φουκαρά και τώρα τον βλέπω μετανιωμένο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας